

## Kylläiset ja eikäläiset

EU-äänestyksessä kävi kuin kävi. Molemmat osapuoleltoittivat enemmän tai vähemmän, eikä eiosaasanojillakaan ihan heikosti mennyt.

Pelot isänmaan myymisestä Brysseliin osoittautuivat nekin aiheettomiksi. Päinvastoin, äänestyksessä saimme yhden entisen isänmaan tilalle kaksi uutta, kun maa hajosi kahtia jotta jytkähti. Tosin molemmat osat, sekä Kyllälä että Eikälä, ovat menossa Eurooppaan.

Vai ovatko? Eihän tulos ole vielä ollenkaan selvä, sillä kansanäänestys oli vain neuvoa-antava, ei sitova. Lopullisen ratkaisun tekevät kansanedustajat, joilla on oikeus valita mikä tahansa edessänsä olevista viidestä vaihtoehdosta: jaa, ei, tyhjiä, poissa, ei osu nappulaan.

Käytännössä kuitenkin eduskuntaan näyttää muodostuvan huomattavasti enemmän leirejä.

Miten esimerkiksi Eikälästä valitun kansanedustajan pitäisi äänestää?

Jos hän katsoo kansanäänestyksen tuloksen velvoittavan itseään, hänen pitää tietysti äänestää enemmistön tahdon mukaisesti, siis kyllä.

Kun hänen oma vaalipiirinsä kuitenkin äänesti ei, ehkäpä hänenkin pitää äänestää ei, jos hän kerran edustaa vaalipiiriään.

Vaan entäpä jos hänen omat äänestäjensä kuuluivatkin Eikälän vähemmistöön, eli olivat kylläisiä. Silloin hänen pitäisi tietysti edustaa omia äänestäjiään ja äänestää kyllä.

Niin mutta mitenkäs silloin käy perustuslain hengen, jonka mukaan kyllä-päätökseen tarvitaan kahden kolmasosan enemmistö. Sellaista ei kansanäänestyksessä saavutettu, joten voiko silloin eduskuntakaan sitä saavuttaa? Pitäisikö siis kumminkin edustaa eikäläistä 43 prosenttia ja äänestää heidän puolestaan ei?

Voi olla, mutta mitä varten koko kansanäänestys järjestettiin, jos kansan enemmistön tahto ei kumminkaan toteudu? Tämän takia voisi olla välttämätöntä muljahtaa vielä kerran kyllän puolelle.

Tässä vaihtoehdossa on vain se hankaluus, että kansanedustaja itse saattaa olla ein kannalla. Voiko sitä noin vain äänestää populistisesti omaatuntoansa vastaan jonkin kansanäänestyksen perusteella? Pitäisikö sittenkin pysyä selkärankaisena ja äänestää ei.

Laskujeni mukaan Eikälän kansanedustajan harkintaprosessi on vähintään kuusivaiheinen, kyllä-ei-kyllä-ei-kyllä-ei, joskaan ei välttämättä tässäjärjestyksessä.

Samanlaisen pohdinnan, tosin päinvastoin, joutuvat käymään läpi myös Kyllälästä valitut kansanedustajat. Ainoa joka siitä säästyy, on Paavo Väyrynen, jonka kanta on kirkas ja selkeä "ei kyllä kyllä, ellei" jokaisen nukutun yön jälkeen.

Näin ollen, jos molemmilla leireillä on kuusi eri perustetta äänestää eri tavoin, tarvitaan kuusi kertaa kuusi eri äänestystä, jotta jokainen pääsee varmasti edustamaan kaikkia taustaryhmiään. Ehkä on kuitenkin syytä etukäteen päättää, jääkö voimaan viimeisen äänestyksen tulos, vai lasketaanko kaikista 36:sta äänestyksestä keskiarvo ja toimitaan sen mukaisesti.

